

Ткаченко А. В.
**СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ТЛУМАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «НАУКОВИЙ СТИЛЬ
МОВЛЕННЯ»**

Поняття «науковий стиль мовлення» в педагогічній і методичній літературі має різне тлумачення. Більшість дослідників, визначаючи зміст поняття «наукове мовлення», звертаються лише до його мети та сфер використання.

Так, Є.В. Кротевич, Н.С.Родзевич у зв'язку з цим писали: «науковий стиль – це стиль, основне призначення якого – надати точне, систематичне висвітлення наукових питань».

Приблизно такої ж точки зору дотримуються Л.І.Мацько і Л.В.Кравець, які зазначають, що «науковий стиль є функціональним різновидом літературної мови, яка використовується з пізнавально-інформативною метою в галузі освіти і науки».

Заслугове на увагу визначення наукового стилю мовлення, яке дає О.М.Семенов. Вона підкреслює, що «науковий стиль мовлення – це функціональний різновид літературної мови, що обслуговує різні галузі науки, виробництва, освіти і реалізується у спеціалізованих текстах різних жанрів». Важливість цього висловлювання полягає у виділенні текстових жанрів наукового стилю мовлення, якими є стаття, рецензія, резюме, реферат, анотація, дисертація.

Більш досконалим у цьому сенсі є визначення досліджуваного поняття М.М.Кожиною. Вона вважає, що науковий стиль мовлення являє собою «... мовленнєву діяльність, пов'язану з реалізацією науки як форми суспільної свідомості, яка відображає теоретичне мислення, що виявляється в понятійно-логічній формі, для якої притаманні об'єктивність і відволікання від конкретного та випадкового, а також логічна доказовість і послідовність викладу»

Особливу роль у формуванні наукового стилю мовлення відіграє науково-технічний прогрес як подія, що вже відбулася. На цей факт звертають увагу М.М.Глушко, О.Л.Пумпянський і В.А.Чабаненко. Ці дослідники найбільш повно розкривають вплив рівня розвитку науково-технічного прогресу на суспільні зміни. Вони вважають, що бурхливий розвиток науки і техніки дає поштовх до формування нових соціальних потреб суспільства, задовольняючи певне соціальне «замовлення»; змінює суспільну свідомість в цілому і психологію автора зокрема; формує тип особистості, здатний мислити новими науковими категоріями; збільшує потік наукової інформації, викликаючи необхідність викладати наукову думку коротко і виразно; оновлює засоби вираження наукової думки.

Робота виконана під керівництвом доц. кафедри українознавства і політології
Сукачової Г. П.